

[Aksel Møller.]

ophævelse af skattefradragsretten, højere skatter for indtægter på fra 16 000—17 000 kr. og opefter, højere formueskat, højere selskabsskatter, dødsboskatter, indboskatter, kapitalvindingsskat og arveafgift, kan han ikke vente, at man skal tage imod ham med åbne arme. Og når man så tænker på, at han til alt dette har føjet forslag om fuld grundstigningsskyld, d. v. s. fuldstændig konfiskation til fordel for staten af al fremtidig stigning af jordværdierne, føler man — som tilhænger af et frit og liberalt samfund, hvilende på en socialt betinget privat ejendomsret — direkte ubehag ved overhovedet at beskæftige sig med hans skattepolitik.

Det har været en ledende tanke for det konservative folkeparti at prøve på at sikre den private ejendomsret og den private opsparing. Netop derfor gik vi med til folkepensionen. Vor politik var, at folkepensionen skulle bygges sådan op, at den mindst muligt straffede den, der selv havde sparet til sin alderdom, og at den mest muligt opfordrede vor tids unge og midaldrende til at starte en opsparing med alderdomsformål for øje.

Også her var altså hensynet til den samlede private opsparing af afgørende betydning for det konservative folkeparti. Det er en kendsgerning, at produktiviteten i Danmark kun er steget meget langsomt, og at investeringerne, der skal muliggøre ny produktion, har mødt afgørende hindringer gennem regeringens økonomiske politik.

Det ærede medlem hr. Bundvad gjorde nogle bemærkninger om dette, og også her søgte han at bevise, at under denne regering var alt gået bedre end under den forrige. Det ærede medlem burde studere nationalbankens beretning endnu mere indgående, end han har gjort det før; gør han det, vil han se, at det, han har trøstet sig med, de stigninger i produktionen, der i den senere tid har fundet sted, ikke ændrer billedet af Danmarks almindelige situation, sammenlignet med andre landes. Danmark er, hvad angår stigning i produktionen, nummer sjok af en lang række vesteuropæiske lande, med hvem vi gerne ville sammenlignes.

Nationalbankens beretning er i det hele taget naturlig læsning, når man vil bedømme

Danmarks økonomiske stilling. Nationalbankens beretning peger bl. a. på, at kapitalen her i landet ikke er rationelt fordelt, når et udsnit af erhvervslivet begunstiges ved offentlige lån og der dermed levnes ringere finansieringsmuligheder for det produktive erhvervsliv i øvrigt. Og det er just, hvad der sker. Berettigelsen af denne nationalbankens kritik er en af grundene til, at det konservative folkeparti fra situation til situation i det høje ting har modsat sig en fortsættelse af statens udlånsvirksomhed. På konservativt initiativ er der blevet nedsat et udvalg her i huset, som skulle undersøge udviklingen på dette område. Statens udlånsvirksomhed — fremgår det af det materiale, udvalget efterhånden har fået stillet til rådighed fra den højtærede handelsminister — omfatter kun et relativt lille antal personer. Følgen har været, at der er kommet en skævhed i udlånsvirksomheden, i adgangen til kapital; nogle få er blevet begunstiget i forhold til andre. Derfor må opsparingen foregå over banker og sparekasser og ikke over statskassen. Når en opsparing er nødvendiggjort, er det klart, at det fra mit partis synspunkt må være at foretrække, at den over banker og sparekasser stilles til rådighed for den investeringsvirksomhed, som det er nødvendigt for Danmark at fremme i den kommende tid.

Vi taler om nødvendigheden af at sikre en forøget investeringsvirksomhed — og om nødvendigheden deraf er der jo enighed i den største del af tinget; vi er derimod delt på spørgsmålet om, hvem der skal tilvejebringe den: skal det ske over staten eller gennem private? Men vi burde også tale noget om, hvad en sådan forøget investeringsvirksomhed forudsætter. Den forudsætter med sit voksende produktionsapparat et større antal borgere med den størst mulige uddannelse. Derfor har vi vendt os imod det forslag om en ændring i skolens struktur, som er blevet behandlet i det høje ting. Det er efter vor opfattelse en ændring, som ikke vil føre til det, der må være målet med skoleuddannelsens tilrettelæggelse i dag: en forøgelse af antallet af højt kvalificerede teknikere og administratorer af alle grader i et voksende produktionsliv. Men i den hellige ligheds navn har den højtærede undervisningsminister nu stillet forslag, som vil forringe og forsinke skolegangen for